CİNUÇEN TANRIKORUR

NİŞÂBUREK ÂYÎN-İ ŞERÎFİ

(Sonsuz şükran ve muhabbetle, Bârihüdâ'ma)

VIRGINIA (ABD), Aralık 1998
(Beste No: 480)

NİŞÂBUREK PEŞREV

Devrikebîr

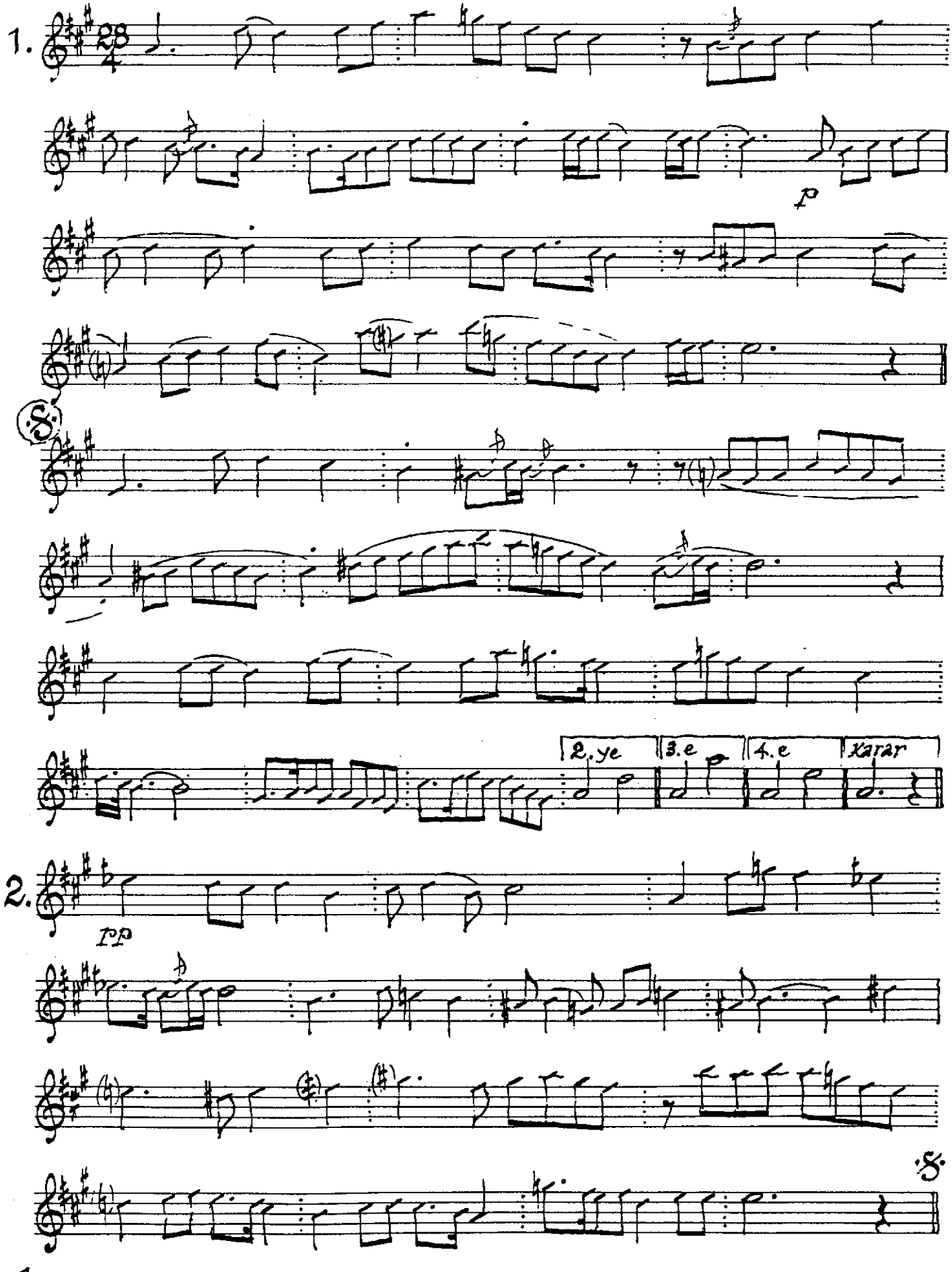

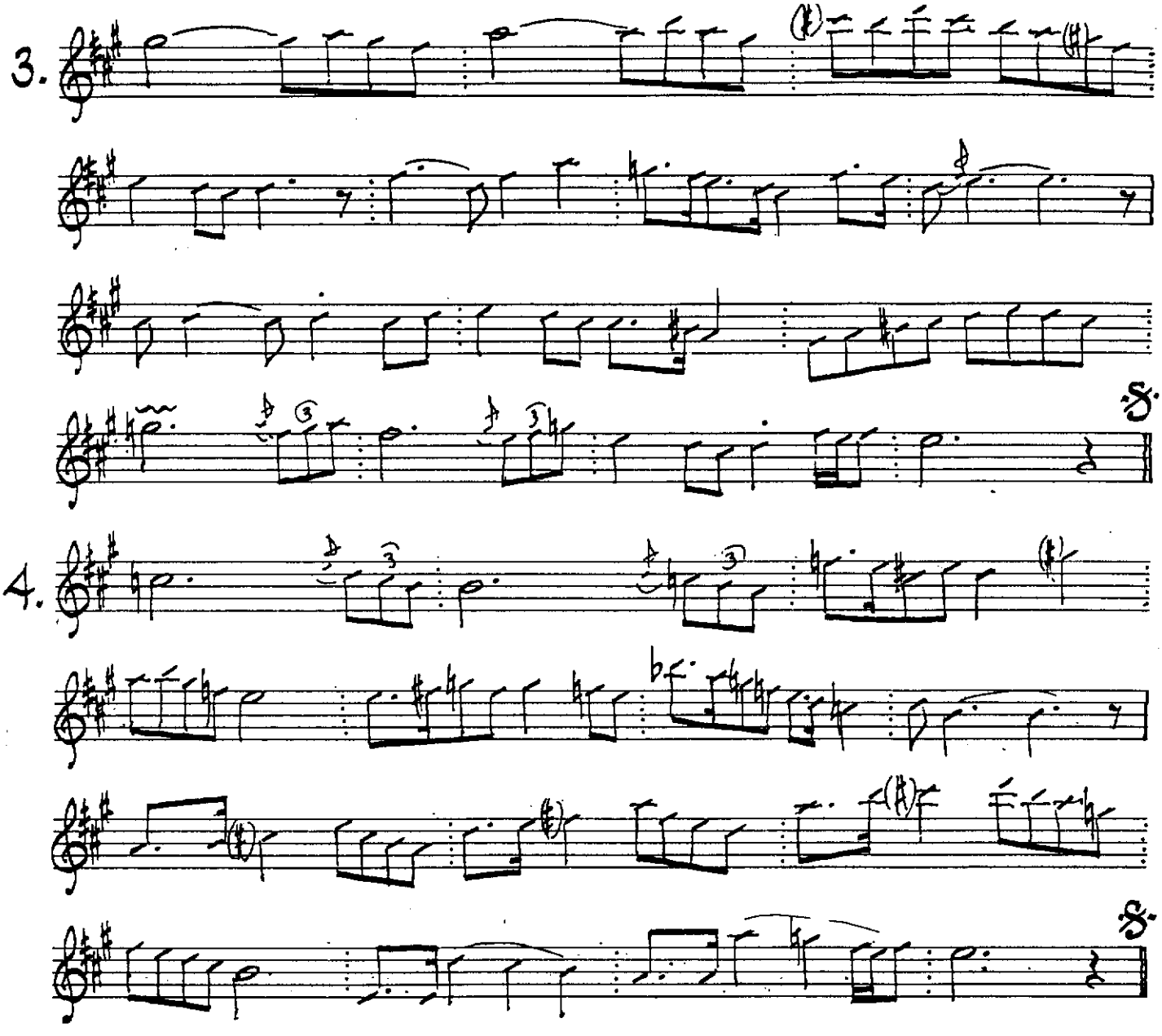
3.
4.

I. SELÂM

Devrirevân

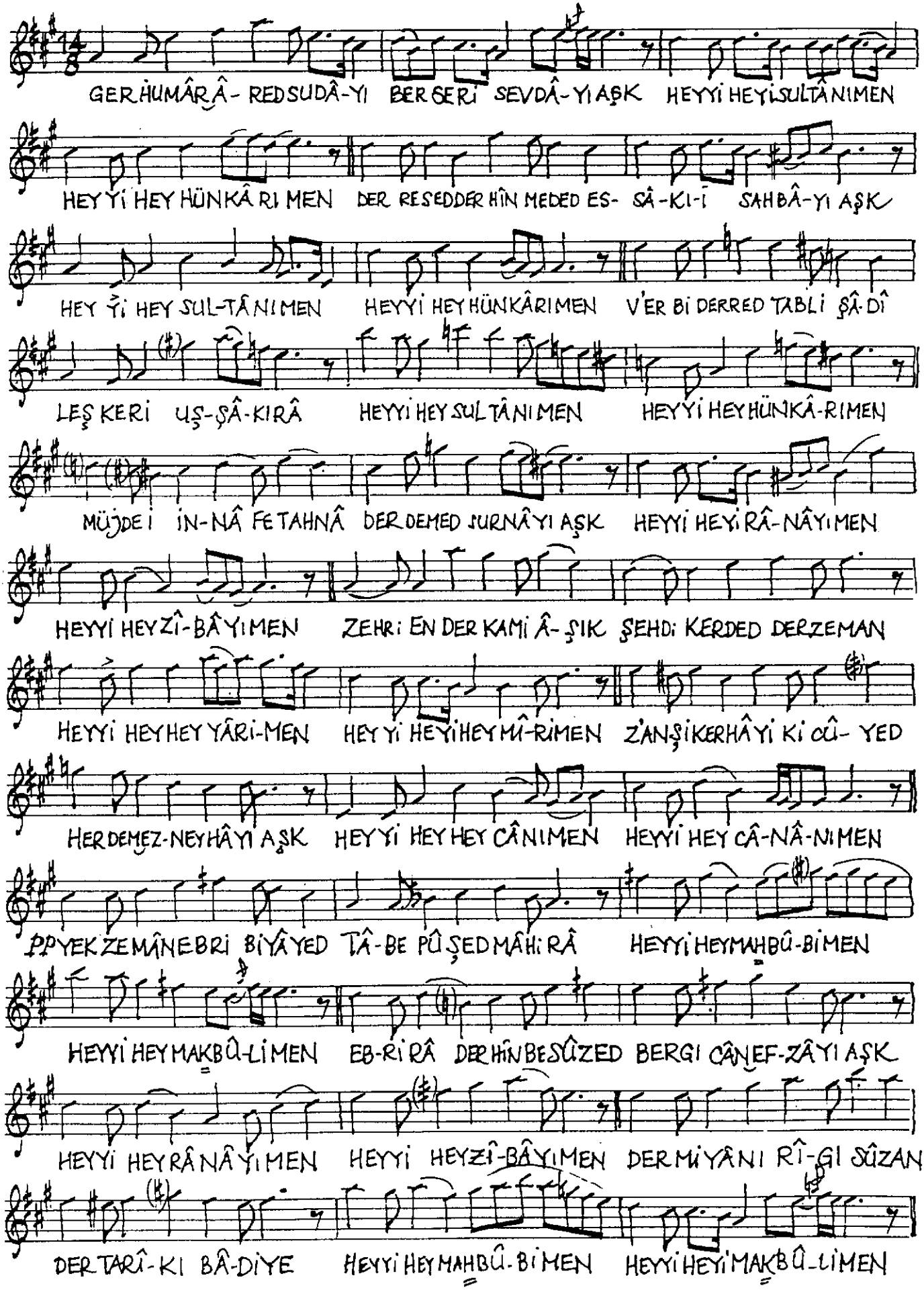

BAN Gi HÂYI RE'D BÎ NÎ MÎ ZENED SAGKÂYI AŞK HEYYİ HEYAR CÂ-NI MEN

HEYYİ HEY DOSTMÎRİ MEN ŞEMSİ TEBRÎZ ER Bİ TÂBED EZ KUBÂ Bİ REŞKİ HAK

HEYYİ HEY SULTA NİMEN HEYYİ HEY HÜNKÂRİMEN KU B BEHÂYI MEVCİ HÎ-ZED

AN DEMEZ DERYÂYI AŞK HEYYİ HEY RÂ-NÂYİMEN HEYYİ HEY ZÎ-BÂYİ MEN

Terennüm

II. SELÂM

Evfer

Â- HI SUL- TÂ- NI MENÎ
Â- HI DER- MEN Bİ- DEMÎ

NÎ SUL- TÂ- NI MENÎ
MÎ MEN ZİN- DE SEVEM

(Saz) EN- DER Dİ- LU CÂN
YEK-Ki CÂN ÇI- ŞE VED

CÂN Î- MÂ- NI MENÎ
VED SAD CÂ- NI MENÎ

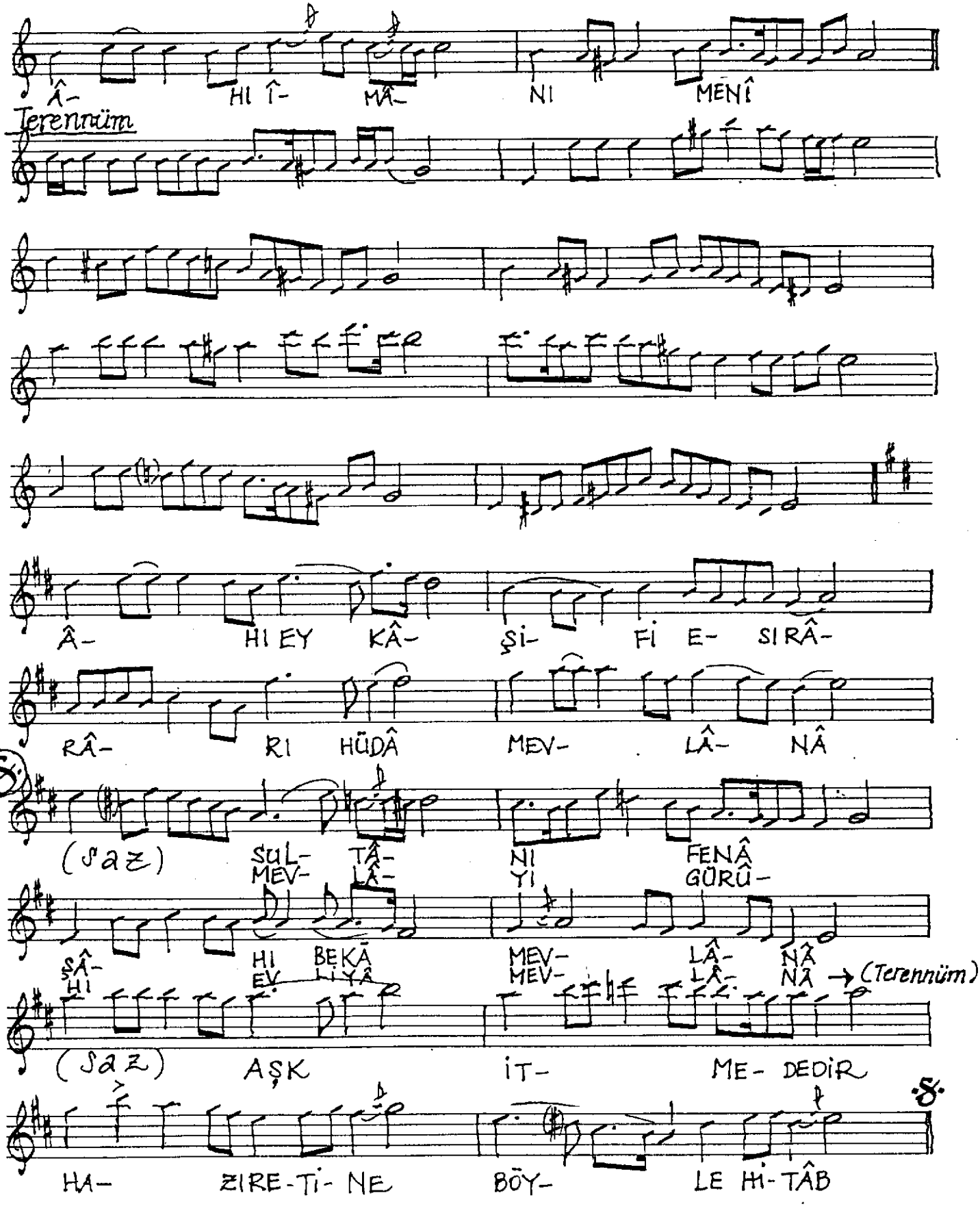
Â- HI Î- MÂ- NI MENÎ
Terennüm
Â- HI EY KÂ- ŞI- Fİ E- SI RÂ-
RÂ- RI HÜDÂ MEV- LÂ- NÂ
(saz) SUL- TÂ- NI FENÂ
MEV- LÂ- YI GÜRÛ-
SÂ- HI BEKÂ MEV- LÂ- NÂ
EY LİYÂ MEV- LÂ- NÂ → (Terennüm)
(saz) AŞK İT- ME- DEDİR
HA- ZIRE-Tİ- NE BÖY- LE Hİ-TÂB

Terennüm

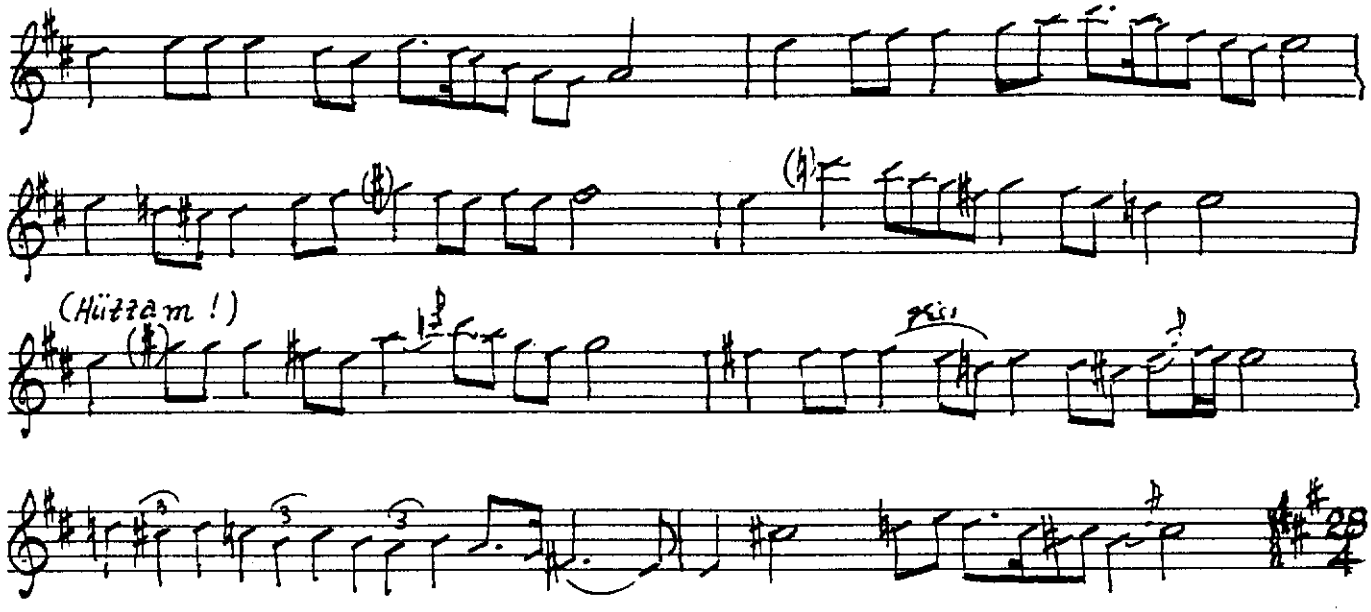

III. SELÂM

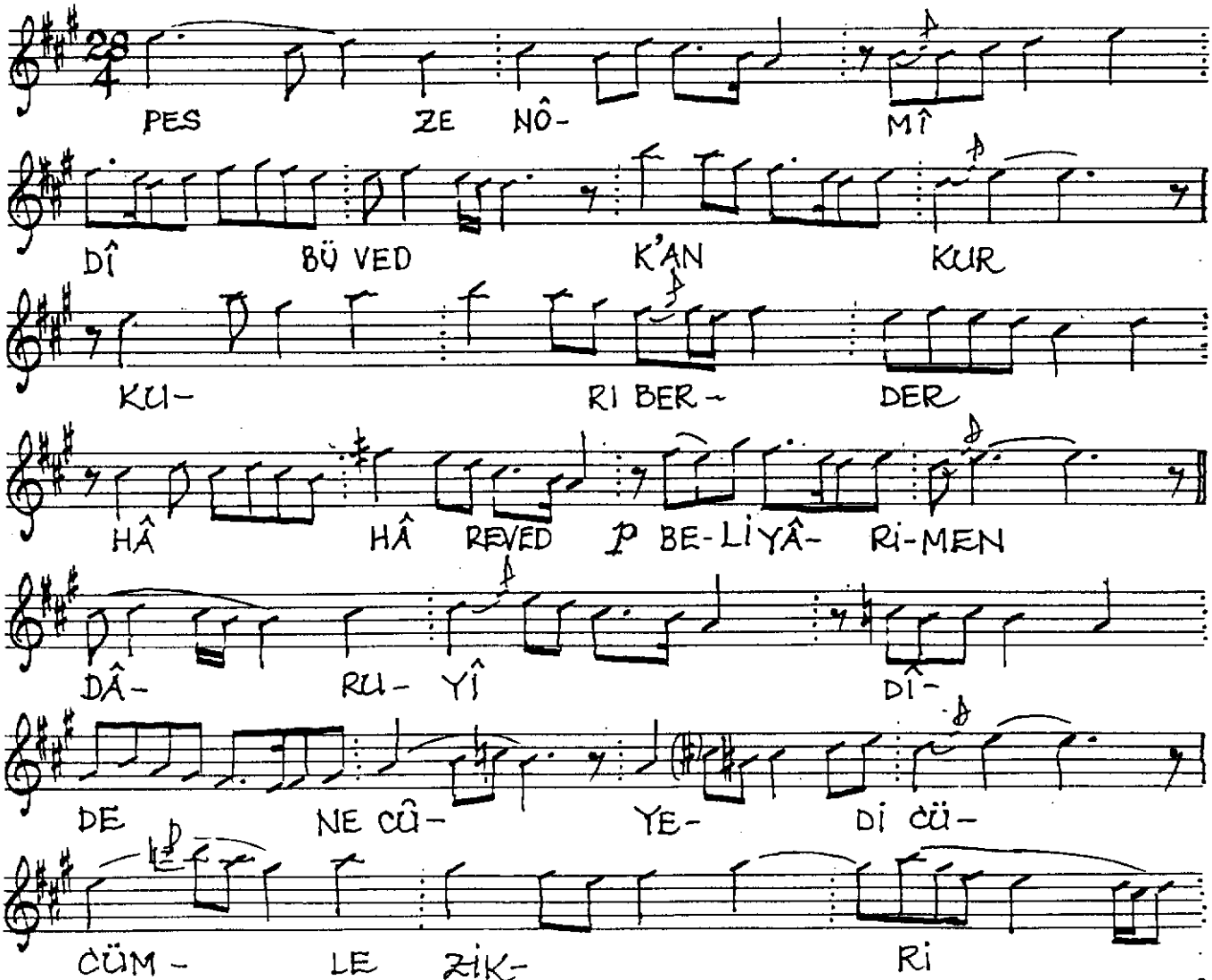

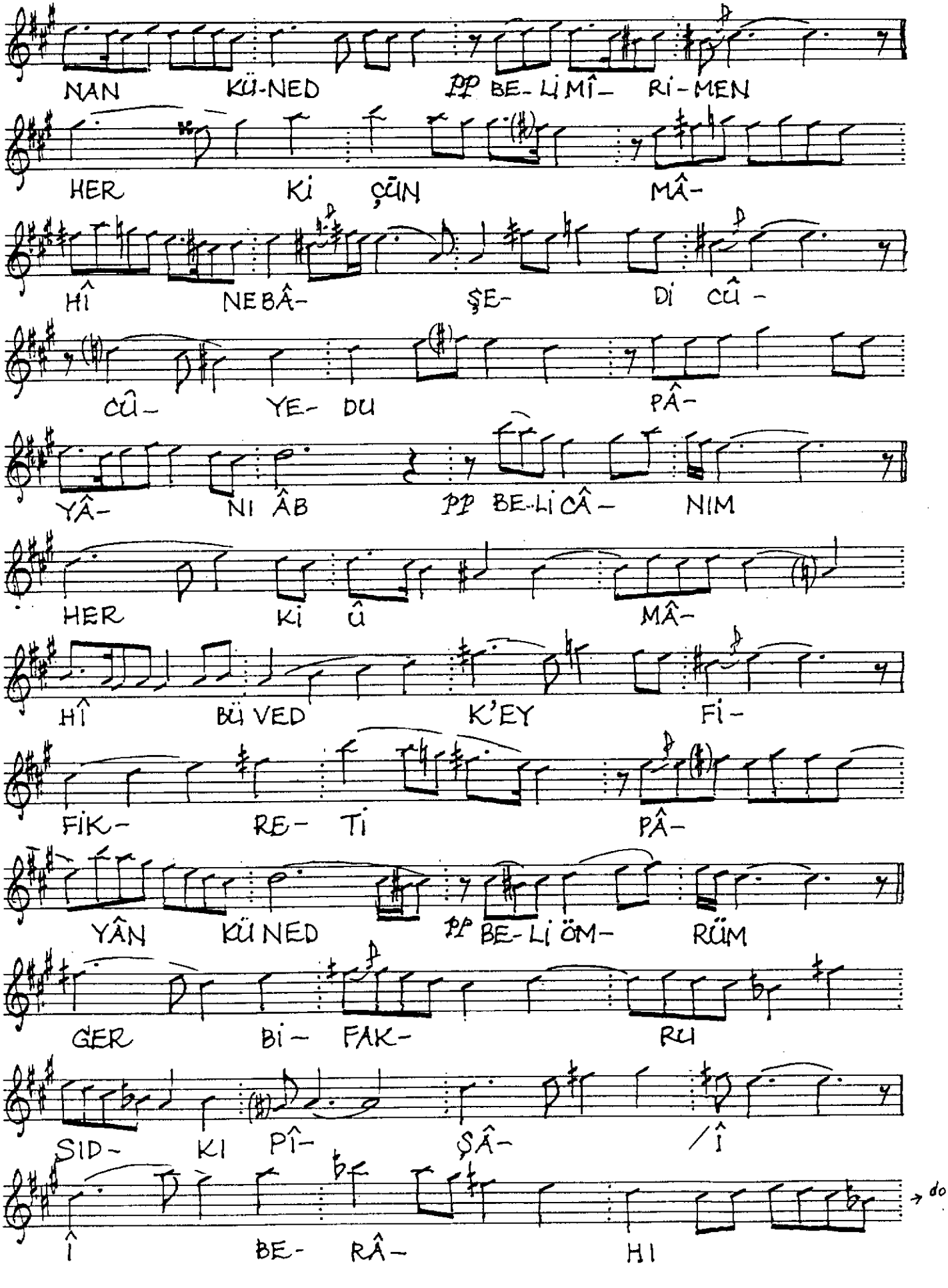
NAN KÜ-NED pp BE-Lİ MÎ- Rİ-MEN
HER Kİ ÇÜN MÂ-
HÎ NEBÂ- ŞE- Dİ CÛ-
CÛ- YE- DU PÂ-
YÂ- NI ÂB pp BE-Lİ CÂ- NIM
HER Kİ Û MÂ-
HÎ BÜ VED K'EY Fİ-
FİK- RE- Tİ PÂ-
YÂN KÜ NED pp BE-Lİ ÖM- RÜM
GER Bİ- FAK- RU
SID- KI PÎ- ŞÂ- /Î
Î BE- RÂ- HI
→ do

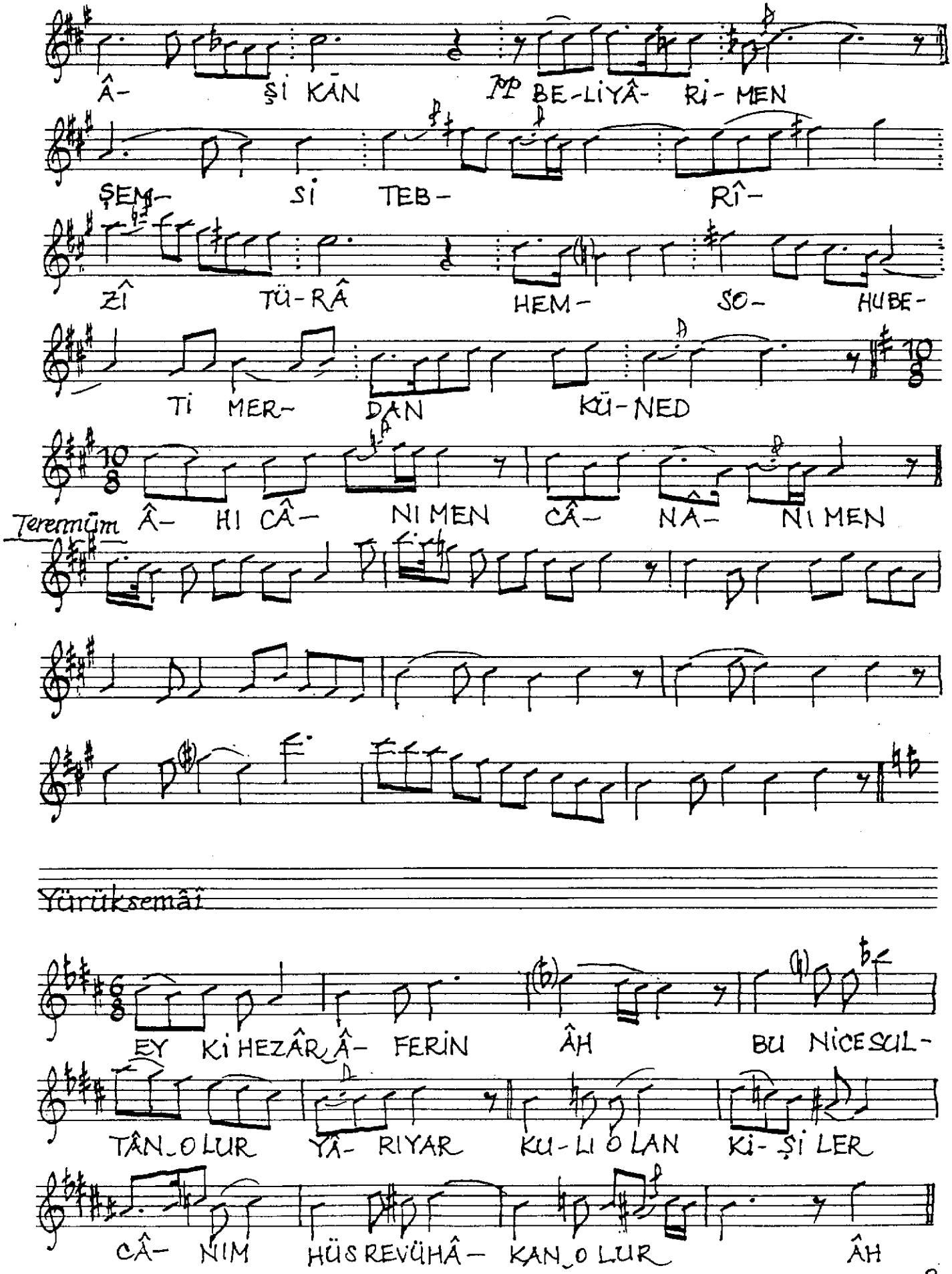
Â- ŞİKÂN mp BE-LİYÂ- Rİ- MEN
ŞEM- Sİ TEB- RÎ-
ZÎ TÜ-RÂ HEM- SO- HUBE-
Tİ MER- DAN KÜ-NED
Â- HI CÂ- NI MEN CÂ- NÂ- NI MEN
Teremüm
Yürüksemâî
EY Kİ HEZÂR Â- FERİN ÂH BU NİCE SUL-
TÂN OLUR YÂ- RIYAR KU-LI O LAN Kİ- ŞİLER
CÂ- NIM HÜSREVÜHÂ- KAN OLUR ÂH

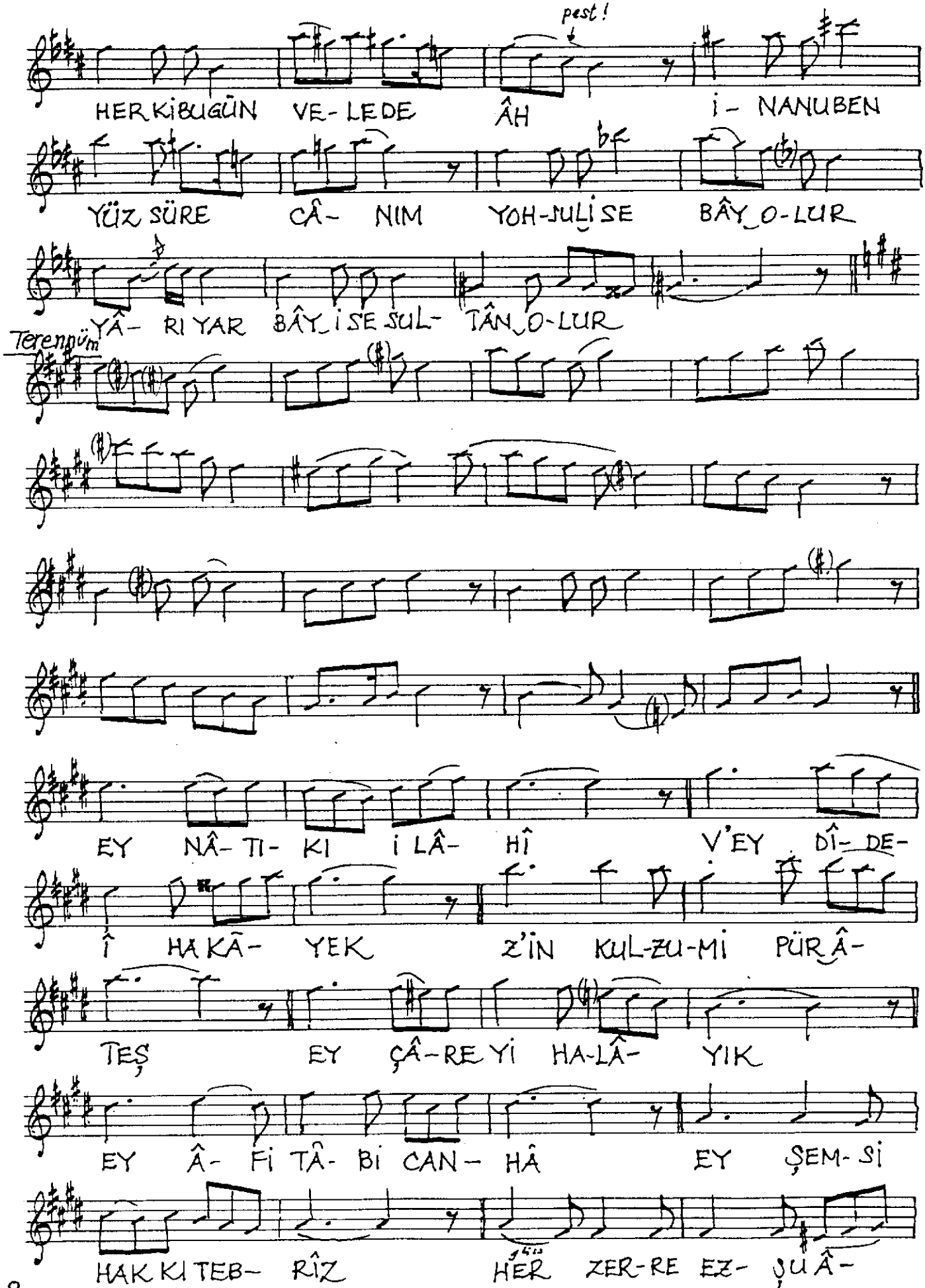
pest!
HER Kİ BU GÜN VE-LE DE ÂH İ-NANU BEN
YÜZ SÜRE CÂ- NIM YOH-SUL İSE BÂY O-LUR
YÂ- RI YAR BÂY İSE SUL- TÂN O-LUR
Terennüm
EY NÂ- TI- KI İ LÂ- HÎ V'EY DÎ- DE-
Î HA KĀ- YEK Z'İN KUL-ZU-Mİ PÜR Â-
TEŞ EY ÇÂ-RE Yİ HA-LÂ- YIK
EY Â- Fİ TÂ- Bİ CAN- HÂ EY ŞEM- Sİ
HAK KI TEB- RÎZ HER ZER-RE EZ- ŞUÂ-

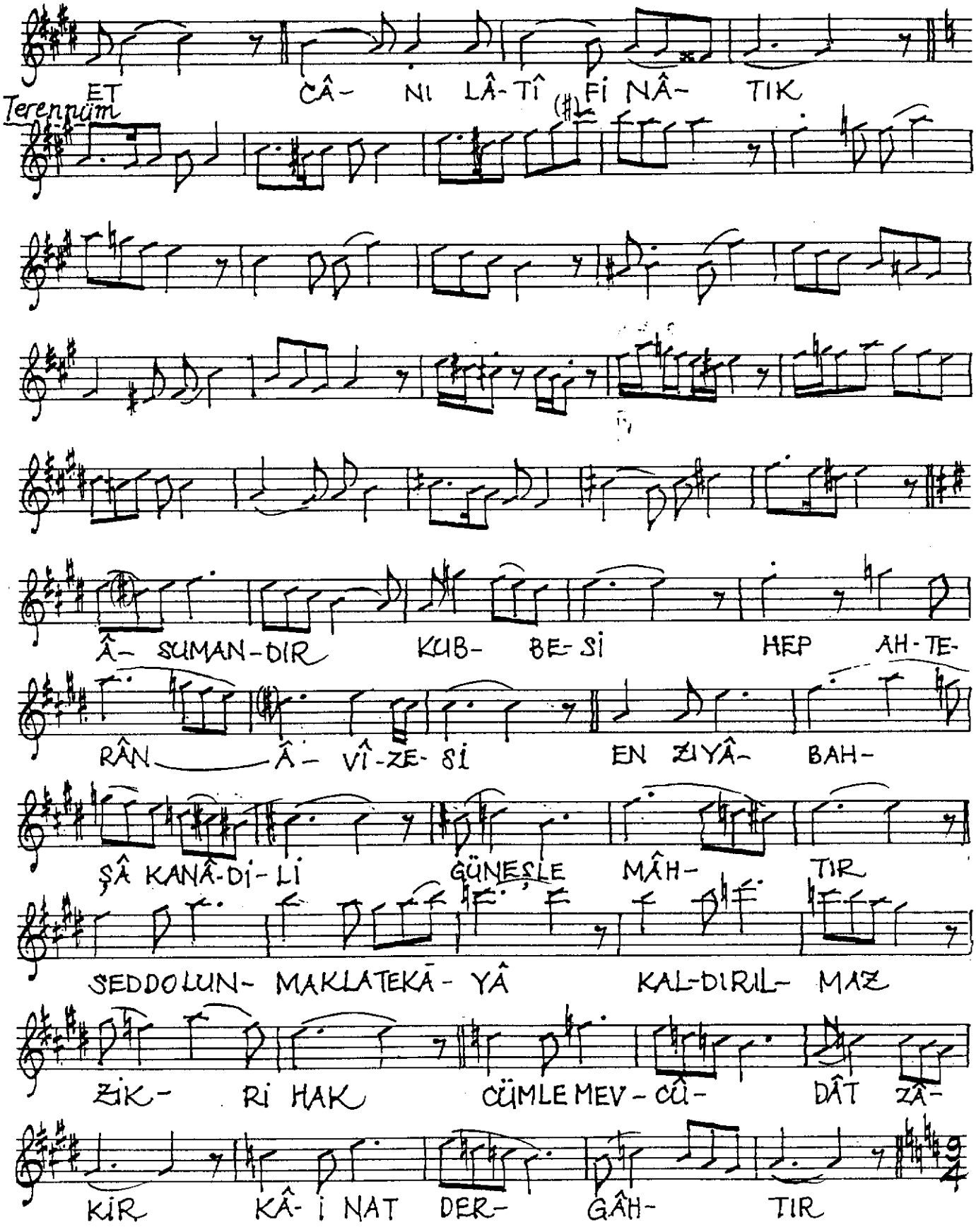
ET CÂ- NI LÂ-TÎ Fİ NÂ- TIK
Terennüm
Â- SUMAN-DIR KUB- BE-Sİ HEP AH-TE-
RÂN Â- VÎ-ZE-Sİ EN ZIYÂ- BAH-
ŞÂ KANÂ-Dİ-Lİ GÜNEŞLE MÂH- TIR
SEDDOLUN- MAKLATEKÂ- YÂ KAL-DIRIL- MAZ
ZİK- Rİ HAK CÜMLE MEV-CÛ- DÂT ZÂ-
KİR KÂ-İ NAT DER- GÂH- TIR

IV. SELÂM

Evfer

Â- HI SUL- TÂ- NI MENÎ
Â- HI DER- MEN Bİ- DEMÎ

NÎ SUL- TÂ- NI MENÎ
Mİ. MEN ZİN- DE SEVEM

(Saz) EN- DER Dİ LU CÂN
YEK (Ki) CAN Çİ ŞE VED

CAN MÂ- NI MENÎ
VED SÂDI CÂ- NI MENÎ

Â- HI Î- MÂ- NI MENÎ

SON PEŞREV

Yürüksemâî

SON YÜRÜKSEMÂÎ

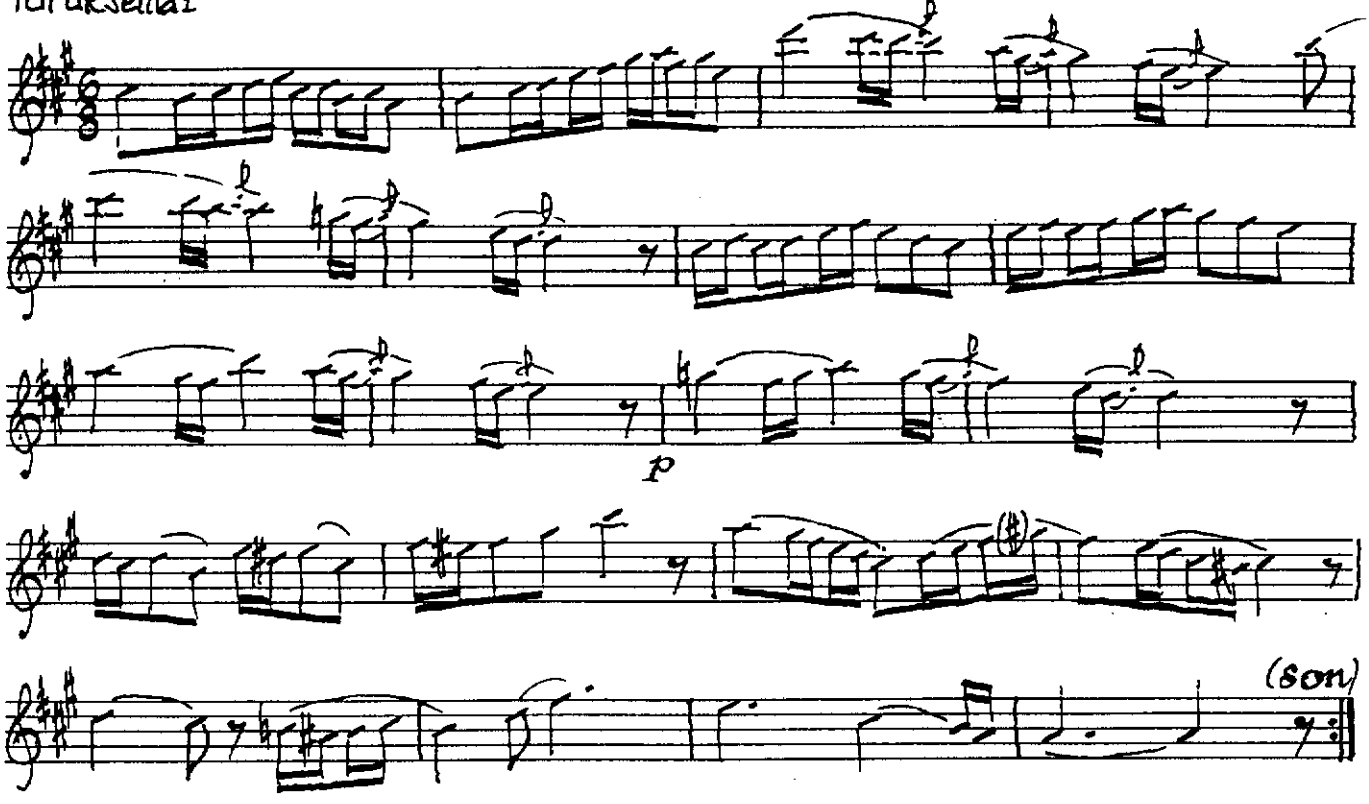

NİŞÂBUREK ÂYÎN-İ ŞERÎFİ'NİN NUTK-U ŞERÎFİ

BİRİNCİ SELÂM

Ger humâr âred sudâ-î ber-ser-î sevdâ-yı aşk
Der resed der hîn meded es-sâkı-î sahbâ-yı aşk

V'er biderred tabl-i şâdî leşker-î uşşâk râ
Müjde-î İnnâ fetahnâ der demed sumây-ı aşk

Zehr ender kâm-ı âşık şêhd kerded der zemân
Z'an şikerhâyî ki rûyed her dem ez neyhâ-yi aşk

Yek zemân ebrî biyâyed tâ hepûşer mâh râ
Êbr râ der hîn besûzed berg-i cân efzâ-yi aşk

Der miyân-î rîg-i sûzân der tarîk-î bâdiye
Bang(i) hâ-yî re'd bînî mîzened sagkâ-yı aşk

Şems-i Tabrîz er bitâbed ez kubâb-ı reşk-i Hak
Kubbehâ-yî mêvc hîzed an dem ez deryâ-yı aşk

(D.K., 1308)

Verse sevdâ âşıkı mahmûr edip baş ağrısı
Cam sunar imdâd eder tekrar hemen aşk sâkisi

Parçalansa neş'esiyle köslerin aşk ordusu
Üflenir İnnâ fetahnâ müjdesiyle zurnası

Akmasından sükkerin her an kamıştan aşk ile
Âşıkın ağzında zehrin bal olur bak kekresi

Gökte farzet bir bulut gölgelendirmiş ay'ı
Farçalar şimşek olup her gölgeyi Aşkın yayı

Çölde kızgın kum-çakıldan yol ararken vâhaya
Gökleri gümbürdetip rahmet verir Aşk yolcuya

Hükm-i Hakkın kubbesinden vursa Şemsi Tabriz'in
Aşkın umma^nında parlar dalgalardan kubbesi

İKİNCİ SELÂM

Sultânımenî, sultânımenî
Ender dil-u-cân îmânimenî
Dermen bidemî men zinde şevem
Yek can çi şeved, sad cânimenî

Sultansın bana, sultansın bana
Canda-gönülde îmansın bana
Nefhedersen sen diriltirsin beni
Bir can ne demek, bin cansın bana!

Ey kâşif-i esrâr-ı Hüdâ Mevlânâ
Sultân-ı fenâ, şâh-ı bekâ Mevlânâ
Aşk itmededir hazretine böyle hitâb
Mevlâ-yı gürûh-î evliyâ Mevlânâ
(Şeyh Galib, Dîvan, 96)

ÜÇÜNCÜ SELÂM

Pes zenomîdî büved k'an kûr(ı) ber derhâ reved
Dâru-yî dîdê mecûyed, cümle zikri nan küned

Her ki çün mâhî nebâşed cûyed ü pâyân-i âb
Her ki ü mâhi büved k'ey fikret-î pâyân küned

Ger bi fakr ü sıdk(ı) pîşâî be râh-î âşıkân
Şems-i Tebrîzî türâ hem-sohbet-î merdan küned
(Dîvân-ı Kebîr, 729)

Nevmidîdendir körün hiç durmadan ev gezdiği
Gözlerin açmak değil, karnın doyurmak isteği

Sahile vurmak için terler balıktan başkası
Oysa yoktur bir balıkçin böyle sahil kaygısı

Fakr içinde hep yürürsen aşk yolundan sıdk ile
Ehl-i îman sohbetinde dost kılar Şems'in seni

Ey ki hezâr âferin, bû nice sultân olur
Kûlı olan kîşiler hüsrev ü hâkân olur
Her ki bugün Vêled'ê înanuben yüz süre
Yohsul isê bây olur, bây ise sultân olur

Ey nâtık-î ilâhî, v'ey dîde-î hakâyık
Z'in kulzum-î pûr-âteş, ey çâre-yî halâyık
Ey âfitâb-ı canhâ, ey Şems-i Hakk-ı Tebrîz
Her zerre ez şuâet cân-î lâtîf-i nâtık
(Dîvân-ı Kebîr, 1310)

Ey Rabbimin sadâsı, sen gerçeği görensin
Âteş denizlerinden kurtarmayı bilensin
Canlardaki güneşsin, Tabrizli Şems-i Hak'sın
Şavkındaki yuâdan uşşâka can verensin

Âsümandır kubbesi, hep ahterân âvîzesi
En zıyâ-bahşâ kanâdîli güneşle mâhtır
Saddolunmakla tekâyâ kaldırılmaz zikr-i Hak
Cümle mevcûdât zâkir, kâinat dergâhtır
(Ahmed Celâleddin Dede)

Nazmen tercümeler besteciye aittir.